

4^e Zondag door het Jaar

29 januari 2023

1^e lezing Sef. 2, 3;3,12 – 13

2^e lezing 1 Kor. 1, 26 – 31

Evangelie Mt. 5, 1 – 12a

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Het is een gewichtig moment in het Evangelie volgens Mattheüs; Jezus staat op het punt Zijn eerste grote toespraak te houden. Een fundamentele toespraak: de grondwet van het Rijk der hemelen. *Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, Hij nam het woord en onderrichtte hen.* Mattheüs verhaalt het feit dat Jezus daar destijds langs het meer op een berg zat en de mensen onderrichtte. Maar hij denkt niet alleen aan die mensen toen, hij denkt ook aan de mensen waarvoor hij zijn Evangelie schrijft. En het Evangelie dat ons verkondigd wordt, duidt aan dat de woorden ook voor ons vandaag bedoeld zijn. Die menigte zijn wij. *En toen Jezus de menigte zag.* Jezus, destijds, aan het begin van Zijn openbare leven, is ook de Jezus die nu bij de Vader verheerlijkt is. Die in de Eenheid met Zijn Vader in de Heilige Geest nog steeds het Evangelie uitspreekt over de hele wereld. Het is de Verrezen Heer op deze zondag in ons midden die vandaag dit tot ons zegt.

Hij richt het woord tot een menigte die *arm is van geest*. Hij ziet een menigte armen. Hij ziet een menigte treurenden. Hij ziet een menigte die hongert en dorst, zachtmoedig, barmhartig, zuiver van hart, maar ook een menigte die vervolgd wordt om de gerechtigheid. Een menigte die wordt beschimpt en vervolgd en lasterlijk van allerlei kwaad beticht. Hij ziet ons. Hij ziet onze mensheid. Hij ziet onze arme mensheid. Hij ziet het lijden van deze wereld, Hij ziet de nood van deze tijd. Hij ziet de oorlogen, Hij ziet de hongersnood, Hij ziet de verdrukking, de ongerechtigheid. Hij ziet alle leegte, alle wanhoop, alle twijfel, alle eenzaamheid. En Hij, de levende Heer, Hij richt, vandaag, Zijn woord tot deze mensheid. Tot ons.

Hij nam het woord en onderrichtte hen. Hij hoeft ons niet te onderrichten over wat wij zijn. Dat weten we genoeg, dat lezen we genoeg, dat horen we genoeg om ons heen. Hij hoeft ons niet te zeggen dat wij arm zijn. Hij hoeft ons niet te zeggen dat wij hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, Hij hoeft ons niet te zeggen dat wij worden vervolgd en beschimpt: dat is gewoon een feit. Daarover hoeft Hij ons niet te onderrichten. Wat onderricht Hij ons dan?

Hij onderricht ons allereerst, dat wij in onze armoede niet uitgesloten zijn van het Rijk der hemelen. Dat het Rijk der hemelen aan deze wereld kan behoren, aan ons kan behoren, in al onze nood. *Zalig de armen van geest want aan hen behoort, nu, vandaag het Rijk der hemelen.* Voor ieder die zich daarvoor durft te openen. De nood van deze wereld sluit ons niet af van het Rijk der hemelen. Dat is het eerste waarover Hij ons onderricht. Dat het dichtbij is, vlakbij ons, onder ons. Als we ons er maar voor open stellen.

Maar het tweede waarover Hij ons onderricht, is een Belofte; *zij zullen getroost worden, zij zullen het land bezitten, zij zullen verzadigd worden, zij zullen barmhartigheid ondervinden, zij*

zullen God zien. Zij zullen kinderen van God genoemd worden. Hij onderricht ons over een toekomst. Hij onderricht ons over een belofte. Hij laat ons zien dat dit leven met al onze armoede, treurigheid, honger en dorst, dat dit niet het laatste is. Er komt een andere wereld. Die belooft Hij ons. Hij belooft ons Gods trouw. Hij is niet gekomen met een zoveelste heilsboodschap die wij maar hoeven in praktijk te brengen om dan eindelijk een beetje rechtvaardige wereld krijgen. Een wereld waarin we welvaart hebben, waarin we goed voor elkaar zijn. Natuurlijk is dat onze opdracht. Maar Zijn belofte aan ons is een veel grotere. Wij zijn geschapen en wij leven naar een andere wereld toe. Wij zullen *het land bezitten*, het land der levenden. Het land waarin werkelijk alles totaal verzadigd zal zijn. Waar *alle tranen van onze ogen gewist zullen zijn*. Omdat *wij Hem zullen zien zoals Hij is*.

Als de Heer niet was gekomen voor deze wereld, dan had Hij niet had hoeven komen. Wanneer wij onszelf wel hadden kunnen redden met allerlei technieken en beleidsmaatregelen, dan was Hij niet gekomen. Maar Hij is gekomen *omwille van ons en omwille van ons Heil*, omdat wij Hem allemaal zo hard nodig hebben. Omdat wij onszelf niet genoeg zijn, omdat deze wereld zichzelf niet genoeg is. Omdat wij hunkeren naar Hem, die onze enige Verlosser is.

Hij nam het woord en onderrichtte hen. Hij onderricht ons om uit te zien, vooruit te zien. Absoluut te vertrouwen op Gods trouw, want Hij die de belofte doet is de Getrouwe God. De Heer zelf is ons voorgegaan, door de poort van Zijn offer uit Liefde ten einde toe. Hij is daar, in dat leven. En vanuit dat leven schenkt Hij ons tevens in de Heilige Eucharistie Zijn Leven, het Leven in het land der levenden, *het Brood van eeuwig leven en de Beker die onze redding is in eeuwigheid*.

Amen